

Fodrászat

D) AZ EURÓPAI UNIÓ TÖRTÉNETE

Évszázadokon keresztül Európa sorozatos és véres háborúk színtere volt. 1870 és 1945 között Németország és Franciaország három ízben háborúzott egymással, melyek szörnyű emberáldozatokkal jártak. **Nagyon sok európai vezető államférfi arra a meggyőződésre jutott, hogy egyetlen módja van országaik között a hosszú távú béke biztosításának, ez pedig az országok gazdasági és politikai egységesítése.**

Így aztán 1950-ben Robert Schuman, francia külügyminiszter javaslatot tett a nyugat-európai szén- és acélipar egyesítésére. Ennek eredményeképpen **1951-ben** a következő hat taggal létrejött az **Európai Szén- és Acélközösség (ESZAK): Belgium, Nyugat-Németország, Luxemburg, Franciaország, Olaszország és Hollandia.** Ezekben az országokban a szén- és acéliparral kapcsolatos döntések meghozatalának jogát átadták egy független, nemzetek feletti testületnek, az úgynevezett „Felső Hatóságnak”. Jean Monnet volt ennek a testületnek az első elnöke.

Az ESZAK akkora siker volt, hogy néhány éven belül ugyanez a hat ország arról határozott, hogy az integrációban tovább megy és azt gazdaságaik más szektoraira is kiterjesztik. **1957-ben** aláírták a Római Szerződést, létrehozva az **Európai Atomenergia Közösséget** és az **Európai Gazdasági Közösséget (EGK).** A tagállamok hozzáfogtak az egymás közti **kereskedelmi akadályok eltávolításához** és egy **„közös piac”** kialakításához.

1992-ben a Maastrichti Szerződés a tagországok kormányai közti együttműködés új formáit vezette be – például a védelem és a „bel- és igazságügy” területén. Hozzáadva ezt a kormányok közötti együttműködést a létező „Közösségi” rendszerhez a **Maastrichti Szerződés létrehozta az Európai Uniót.** Ezzel egyidőben a tagországok megállapodtak egy, az egységes pénznem bevezetésével együtt járó **monetáris unió**

(EMU) létrehozásában. Az **EURO 2002.** elején 12 országban felváltotta a nemzeti valutákat (az egész EU, kivéve az Egyesült Királyság, Dánia és Svédország).

Az Európai Unió tagországai közti gazdasági és politikai integráció azt jelenti, hogy ezeknek az országoknak számos ügyben **közös döntéseket** kell hozniuk. Így nagyon sok területen közös politikákat fejlesztettek ki – az agráriumtól kezdve a kultúráig, a fogyasztóvédelemtől a verseny szabályozásáig, a környezetvédelemtől és energiapolitikától a közlekedésig és a kereskedelemig.

II) A BŐVÍTÉS:

Az EU a csatlakozások sikeres hullámaival méreteiben növekedett. **Dánia, Írország és az Egyesült Királyság 1973-ban csatlakozott,** őket követte **1981-ben Görögország,** majd **1986-ban Spanyolország és Portugália** és végül **1995-ben Ausztria, Finnország és Svédország.** Az Európai Unió most készül további tíz országot befogadni Kelet- és Dél-Európából: **Ciprus, Csehország, Észtország, Magyarország, Litvánia, Lettország, Málta, Lengyelország, Szlovákia és Szlovénia.** Ezek az országok **2004. májusában csatlakoznak** az EU-hoz. Bulgária és Románia várhatóan néhány éven belül követi őket az EU-ba. Az EU-nak meg kell modernizálnia döntéshozó rendszerét annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is hatékonyan működhessen a 25 vagy még több taggal. Ez okból hozott **új szabályozásokat** a **Nizzai Szerződés** az **EU intézmények** méreteire és működési módjukra vonatkozóan. Ezek a szabályozások 2003. február 1-től léptek érvénybe.

A **bővítés jelentős gazdasági lehetőségeket** jelent majd egy nagyobb piac képében. Hozzáadva a jelölt országokat az EU egységes piacának több, mint 370 millió lakosához a világ legnagyobb gazdasági térsége jön létre. Egy ilyen nagy méretű piactól elvárható, hogy lökést adjon a beruházásoknak és a munkahelyteremtésnek, egész Európában, mind az új, mind a régi tagországokban magasabb szintre emelve a jólétet.

III) MIGRÁCIÓS KILÁTÁSOK:

Az egyik legérzékenyebb pontja a bővítési folyamatnak annak a lehetővé válása, hogy a csatlakozás után az új tagországokból megindulhat a **munkaerő beáramlása**.

Amikor **Spanyolország és Portugália** csatlakozott 1986-ban, egy hétéves **átmeneti időszakban** állapodtak meg. Azonban, csatlakozásuk után **Spanyolország és Portugália gazdasága megerősödött**, ami azt eredményezte, hogy **a kivándorolt munkások visszatértek hazájukba**, és így az átmeneti időszakot lerövidítették.

A **Közép és Kelet-Európa országaiból valószínűsíthető bevándorlás** mértékéről készült tanulmányok sora azt várja, hogy az csak **korlátozott mértékű lesz**, és főleg az új tagországokkal határos régiókra korlátozódik. **Minél nagyobb gazdasági növekedést sikerül biztosítani ezekben az országokban, annál kevésbé lesz vonzó az itt élő munkavállalóknak, hogy más EU tagországokban igyekezzenek munkát találni maguknak.**

Az EU-ban jelenleg a népességnek **alig 2 %-a él és dolgozik hazájától távol, más országban**. Az emberek vonakodnak hazájukat, családjukat és barátaikat elhagyni, hacsak valamilyen különleges ok, körülmény arra nem készíti őket. A kritikus döntő tényezők: az egyéni kilátások, a politikai stabilitás és a gazdasági növekedés lehetőségei, valamint a jobb életfeltételek. A mind jobban **öregedő társadalom** következtében, -ami számos EU országban demográfiai trend- **a munkaerő szabad áramlása a jövőben egyre inkább kívánatos lehet**. Biztosítani kell a munkaerő szabad mozgását, hogy a képzett munkaerő iránti igény megfelelően ki legyen elégítve, és hogy így a tagországok gazdasága továbbra is jól működhessen. Azonban, hogy lehetőségük legyen a jelenlegi tagországoknak a kérdés megfontolására az EU rugalmas természetű átmeneti egyezségeket kötött a Közép- és Kelet-Európai országokkal. Ezek az egyezségek **lehetővé teszik a jelenlegi tagországok számára, hogy a bővítés után egy maximum hétéves periódusig korlátozzák a munkaerő mozgását az új tagországokból**. Azok a tagok, amelyek korábban meg kívánják

engedni a munkaerő szabad mozgását, azok ezt megtehetik és már jónéhány be is jelentette ebbéli szándékát, vagyis, hogy a bővítés után azonnal megnyitja munkaerőpiacát az új tagországok munkavállalói előtt. Úgy tervezik, hogy **a bővítés után kettő és öt évvel újfent megvizsgálják a kérdést.**

IV) A NÉGY ALAPSZABADSÁG:

1) Az áruk szabad mozgása

Az áruk mozgásának szabadsága –a Közösségen belüli kereskedelemben – a **vámok, valamint a mennyiségi korlátozások megszüntetéséből** következik.

A vámok eltörlése a vámunió belső oldalát jelenti, melyet az Európai Közösség tagországai között hoztak létre, **1968.** július 1-től. A vámunió külső oldala abból a további pontból ered, hogy **egységes vámtarifákat fogadtak el a harmadik országokból származó importra.** A kereskedelem mennyiségi korlátozásainak **(kvóták) megszüntetése 1969.** december 31-től van érvényben, bizonyos agrártermékek kivételével, melyekre a korlátozásokat 1974-ig fenntartották.

Az erőfeszítések következetesen arra irányultak, hogy **megszüntessenek minden olyan akadályt,** melyek még gátolták a szabad mozgást, tekintettel **különösképpen a vámokkal vagy mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású járulékos fizetési kötelezettségekre és egyenértékű hatású intézkedésekre.**

Végül az **1985-s Fehér Könyv** az egységes **belső piac teljessé válásáról** és az **1992. december 31-i** dátum lehetővé tette a Közösség számára, hogy **megszüntesse a fizikai határokat (határellenőrzés és vámformalitások)** és hogy a szabványok kölcsönös elismerésének alapelve segítségével megbirkózzon a folyamatosan növekvő számú technikai akadályokkal.

2) A személyek szabad mozgása

A szó tágabb értelmében a személyek szabad mozgása az Európai Unión belül az **európai állampolgárságról** született rendelkezésekből ered. Ez biztosítja, hogy az Unió minden állampolgárának **jogában áll szabadon mozogni és tartózkodni az**

Európai Unió területén belül az EK Szerződésben és az annak alkalmazására hozott rendelkezésekben lefektetett korlátozások és feltételek mellett.

A személyek ellenőrzése az Európai Unió belső határain, függetlenül attól, hogy milyen nemzetiségűekről van szó a **Schengeni Egyezményel megszűnt**. Azonban **Dánia** és bizonyos mértékig az **Egyesült Királyság és Írország** azt választotta, hogy **nem vesz részt** ezekben, a személyek szabad mozgásáról született új kezdeményezésekben.

Belső piaci szinten kiemelten fontos a **munkaerő szabad mozgása**. Ebben a kontextusban az **EK Szerződés 39. cikkelye** azt írja elő, hogy a „**Közösségen belül biztosítani kell a munkaerő szabad mozgását**”; ami magában foglalja „a tagországok munkavállalói között **az állampolgárságon alapuló bármiféle hátrányos megkülönböztetés eltörlését**, a foglalkoztatás, a fizetés és bármilyen más egyéb munka- és foglalkoztatási feltétel tekintetében”. A Legfelsőbb Bíróság széleskörűen értelmezte ezt a cikkelyt és a mozgásszabadság alapelvét kiterjesztette a munkát kereső személyekre is.

3) Szolgáltatások szabad mozgása

A szolgáltatások nyújtásának szabadsága szorosan kapcsolódik a letelepedés jogához. Mindkét esetben **nemzeti elbánásban kell részesíteni a nem honos, vagy közösségi vállalkozásokat**. Vagyis a rájuk alkalmazott feltételek nem térhetnek el a hazai vállalkozásokra alkalmazottaktól.

A szolgáltatások nyújtásának szabadsága **lehetővé teszi a közösségi polgárok és vállalkozások számára, hogy egy másik tagországban nyújtsanak szolgáltatást**, mint ahol a telephelyük van. A letelepedés joga magában foglalja annak lehetőségét, hogy az **önmagukat foglalkoztatók (egyéni vállalkozók) és a közösségi vállalkozások egy másik tagországban üzletet nyithassanak** és ott tevékenységüket folytathassák.

A szolgáltatásnyújtás szabadságának **csupán egyetlen feltétele**, hogy az illetőnek, az adott cégnek **az Unió valamelyik tagországában korábban már kellett, hogy legyen telephelye**. Azonban a Szerződés meghatározott bizonyos korlátokat, melyek egyrészt **kizárják a szolgáltatásnyújtás szabadsága alól a közigazgatással kapcsolatos szolgáltatásokat**, valamint amelyek előírják, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos megszorításokat el lehet fogadni a közérdek, a közbiztonság és a közegészségügy területén, arra való hivatkozással.

Emellett **bizonyos ágazatoknak**, mint például a közlekedés, a bankszektor és a biztosítási szektor meg **van a saját rendszerük**. Ezek az ágazatok a tagországokban általában alapvetően szabályozva vannak és pusztán a szabványok kölcsönös elismerésén keresztül nehezen lehet megvalósítani a szolgáltatások mozgásának szabadságát.

4) A tőke mozgások szabadsága

A tőke mozgások szabadságával kapcsolatban a Szerződés **tilt minden korlátozást a tőke mozgással** (befektetések) **és a kifizetésekkel** (árúk és szolgáltatások értékének kifizetése) **kapcsolatban**.

Azonban **a tagországok jogosultak megtenni bármi olyan intézkedést**, mely arra irányul, **hogy megelőzzék saját törvényi szabályozásuk megsértését**, különösképpen a költségvetéssel vagy a pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatosan. Továbbá a tagországok kialakíthatnak eljárásokat a tőke mozgások meghatározására adminisztratív vagy statisztikai információs célokra, valamint a közigazgatással és közbiztonsággal kapcsolatos intézkedésekre. Azonban **ezek az intézkedések és eljárások nem szolgálhatnak eszközként az önkényes hátrányos megkülönböztetésnek vagy egy álcázott korlátozásnak a befektetések és kifizetések szabad mozgásával kapcsolatosan**.

V) A BŐVÍTÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ VÁLTOZÁSOK A FODRÁSZAT TERÜLETÉN:

A „Migrációs kilátások” című fejezetben már leírtak szerint, nemigen igazolhatóak az új tagországoktól érkező munkavállalók nagyszámú beáramlásától való félelmek. Különösen egy olyan ágazatban, mint a fodrászat, a munkavállalók nem igazán hajlanak az elvándorlásra. Ezt részben magyarázni lehet az erős helyi kötelékekkel. Bizonyos mértékig ez visszavezethető a nyelvi akadályokra, melyek fontosak egy olyan munkánál, ahol állandó kapcsolat van a vevővel.

Másrészt nagyon valószínűtlen, hogy a fodrászat terén erősödni fog a verseny az új tagországokban. Pont ellenkezőleg, különösen a határrégiókban az üzleti kilátások javulhatnak, hisz a régi tagországokban élő vevők élnek majd az alacsonyabb árak nyújtotta előnyökkel. Ez a hatás még erősebb lesz a Schengeni Zónához való csatlakozás után.

Az üzlettulajdonosok számára egy másik előnyt jelenthet az anyagköltségekben bekövetkező árcsökkenés, hisz nőni fog a forgalmazók száma. Ez alacsonyabb termelési költségeket és alacsonyabb árakat vagy nagyobb profitot eredményezhet.

VI) STATISZTIKAI ADATOK:

Ország	Üzletek száma	A szektorban foglalkoztatottak száma	Átlagos üzemméret *	Szükség van-e képzésre?
Ausztria	5.743	~20.000	~4	Szükséges
Belgium	19.322			
Dánia	6.000		2-3	Nem
Finnország	8.603	9.464		Nem
Franciaország	58.000	116.000	3	Szükséges
Németország	65.438	235.000	3,6	Szükséges
Görögország	8.500	16.000	1,9	Szükséges?
Nagy-Britannia	36.000	99.027	2,75	
Írország	4.649	13.681	2,94	?
Olaszország				
Luxembourg				
Hollandia	14.000	40.000	2,85	Tanúsítvány a hozzáértésről
Portugália				
Spanyolország	41.508	?	?	Helyileg szabályozott
Svédország	11.000	~3.500	~3	Nem

1.tábla: Adatok a fodrász vállalkozásokról az Európai Unióban

* A különböző statisztikai módszerek is magyarázhatják az eltéréseket.

Részletes információk az egyes országokról:

1) Svédország, Finnország és Dánia:

Ezekben a skandináv országokban bárki nyithat egy fodrászüzletet. Nincs szükség semmiféle speciális szakmai képesítésre. Ezt a tényt igen erőteljesen kritizálják az illetékes szakmai szövetségek. Igen általános üzleti eljárás, hogy egy-egy fodrászszéket adnak ki bérbe egyéni vállalkozóknak, akik önállóan gazdálkodva, a saját kockázatukra működnek. Dániában a fodrászüzletben dolgozók közül legalább egyvalakinek rendelkeznie kell szakmai képesítéssel.

2) Németország és Ausztria:

Jelenleg mindenki, aki fodrászüzletet kíván nyitni mestervizsgával kell, hogy rendelkezzen („Meisterprüfung”), melyet három év tanulás és még néhány év munka után lehet megszerezni. Jelenleg mindkét országban vita tárgyát képezik a szabályozásnak ezek a meglehetősen szigorú formáságai. Ezért figyelemmel kell lenni az aktuális fejleményekre.

Ma mindenki számára megengedett, hogy üzletet nyisson Németországban vagy Ausztriában, aki saját hazájában hasonló képesítési követelményeknek tesz eleget.

3) Franciaország:

Hasonlóan Ausztriához és Németországhoz azoknak az EU állampolgároknak, akik le kívánnak telepedni és egy fodrászüzletet akarnak nyitni Franciaországban azoknak saját hazájukban meg kell felelniük a képesítési elvárásoknak. 2002-ben az átlagos üzleti forgalom közel 80.000 Euro volt üzletenként.

4) Nagy-Britannia, Írország és Görögország:

Ezekben az országokban a kis, helyi üzletektől eltekintve egy erős franchise trend érvényesül (pl: Tony & Guy, L’Oreal Professional; Nicolas S.A. Görögországban). Ezek a franchisorok a szakmai képzés érdekében gyakran saját fodrász akadémiákat működtetnek.

A szakmai szövetségek elérhetőségei:

Austria	Wirtschaftskammer Österreich Bundesinnung der Friseure Wiedner Hauptstraße 63 1045 Wien Tel.: +43/590 900-3262 Fax: +43/590 900-288 e-mail: bigrX@wkoesk.wk.or.at
Belgium	UBK - UCB Boulevard Bischoffsheim 40, bte 1 B-1000 Bruxelles Tel: +32/2/732 37 78
Denmark	Danmarks Frisørmesterforening Håndværkets Hus Islands Brygge 26 Postboks 1876 DK-2300 Kopenhagen S Tel. +45 3263 0444 Fax +45 3263 0452 E-Mail mailto:df@frisor.dk http://www.frisormester.dk
Finland	Hiusyrittäjät ry Mäkeläkatu 54 A, 00510 HELSINKI Tel: +358-97745160 fax: +358-9-77451616 email: toimisto@hiusyrittajat.fi www.hiusyrittajat.fi
France	Fédération Nationale de la Coiffure 17, rue Notre Dame des Victoires 75082 Paris Cedex 02 Tel.: +33/142 615 324 Fax: +33/142 600 208 e-mail: contact@fnc.fr www.fnc.fr
Germany	Zentralverbandes des deutschen Friseurhandwerks Weißenburgstraße 74 D-50670 Köln Postfach 13 02 04 D-50496 Köln Tel.: (0049/221) 97 30 37-0 Fax: (0049/221) 97 30 37-30 E-Mail: info@friseurhandwerk.de http://www.friseurhandwerk.de/home.shtml
Great Britain	Freelance Hair And Beauty Federation Business Centre, Kimpton Road, Luton, Beds LU2 OLB Tel: +44 (0)1 582 593 593

	<p>Web: www.fhbf.org.uk E-mail: sabrahams@fhbf.org.uk</p> <p>Hairdressing Employers Association 10, Coldbath Square, London EC1R 5HL Tel: +44 (0)20 7833 0633 Fax: +44 (0)20 7833 2192 Web: www.heauk.org E-mail: admin@heauk.org</p> <p>National Hairdresser's Federation 11, Goldington Road, Bedford MK40 3JY Tel: +44 (0)1 234 360332 Fax: +44 (0)1 34 269 337 Web: www.nhfuk.com E-mail: nhf@tgis.co.uk</p> <p>Incorporated Guild of Hairdressers, Wigmakers & Perfumers Unit 1E Redbrook Business Park, Wilthope Road, Bansley, South Yorks S75 1JN Tel: +44 (0)1 226 786 555 Fax: +44 (0)1 226 208 300</p> <p>Hairdressing and Beauty Industry Authority (HABIA) Fraser House, Nether Hall Road, Doncaster DNI 2PM Tel: +44 (0)1 302 380 000 Fax: +44 (0)1 302 380 028 Web: www.habia.org</p>
Greece	<p>Supreme Artistic and Syndicalistic Federation of Greek Barbers and Hairdressers Patrons ("OMOSPONDIA KOMMOTON ELLADOS") 8, Sourmeli str. GR-104 39 Athens Tel.: +30 210 8840160, 8843392 Fax : +30 210 8254126</p>
Netherlands	<p>Koninklijke Algemene Nederlandse Kappersorganisatie (ANKO) Postbus 212, NL - 1270 AE Huizen T. 0031 35 525 92 00 F. 0031 35 526 37 86 E-Mail: info@anko.nl Homepage: http://www.anko.nl</p>

Portugal	<p>Associação dos Barbeiros e Cabeleireiros de Lisboa 1100-227 Lisboa Rua dos Fanqueiros, 135-2° Tel: 00351 21 8820840 FAX: 00351 21 8877264</p> <p>Associação de Cabeleireiros de Portugal 4000-252 Porto Rua Formosa, 317 - 2° Tel: 00351 22 2003397 FAX: 00351 22 3321576 E-MAil: asscabeportugal@sapo.pt</p>
Sweden	<p>Sveriges Frisörföretagare Per Ekströms Väg 3 SE-168 51 Bromma Tel.: +46-8-87 04 30 Fax: +46-8-445 88 00 e-mail: info@frisor.com http://www.frisorforetagarna.se</p>